

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **M. M. i innych**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 2 lipca 2025 r.

kwestii wyłączenia sędziego **Marka Siwka**

od udziału w sprawie III KK 101/24,

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.k. oraz art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Podstawowych Wolności

p o s t a n o w i ł:

wyłączyć sędziego Marka Siwka od udziału w sprawie Sądu Najwyższego o sygn. akt III KK 101/24.

UZASADNIENIE

We wniosku z dnia 5 czerwca 2025 r. (data wpływu) obrońca skazanego M. M. wniósł o wyłączenie sędziego Marka Siwka od rozpoznania niniejszej sprawy kasacyjnej. Obrońca wskazał na uzasadnione wątpliwości co do bezstronności sędziego wynikające z jego powołania na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego w wyniku rekomendacji uzyskanej od KRS ukonstytuowanej po nowelizacji z dnia 8 grudnia 2017 r. oraz ryzyko naruszenia zakazu *nemo iudex in causa sua*.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Konieczność wyłączenia od orzekania SSN Marka Siwka w niniejszym postępowaniu nie ulega wątpliwości.

Zagadnienie związane z procedurą powołań sędziowskich było przedmiotem obszernej analizy w uchwale składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. akt BSA I-4110-1/20 (OSNKW 2020/2/7) oraz w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22 (OSNK 2022, z. 6, poz. 22), a w zakresie statusu Krajowej Rady Sądownictwa także w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22. Zachowują one swoją aktualność także na gruncie niniejszej sprawy i nie wymagają powtarzania.

Okoliczności wskazane w w/w uchwale trzech Izb Sądu Najwyższego znajdują w pełni zastosowanie do SSN Marka Siwka, który na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego został powołany w procedurze nominacyjnej z udziałem KRS ukształtowanej na podstawie ustawy z 8 grudnia 2017 r., w świetle której niezależność i bezstronność sędziego nie jest zagwarantowana stronom w sposób wymagany przez art. 45 ust. 1 Konstytucji oraz art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka. Realizacja tych wartości jest zaś nie tyle przywilejem, co przede wszystkim obowiązkiem sądu i nakazem postępowania dla każdego sędziego.

Ponadto, zasadność podniesionego zarzutu ryzyka naruszenia zakazu *nemo iudex in causa sua* w tej sprawie jest oczywista. Wynika to ze zbieżności zarzutu wadliwości powołania sędziego orzekającego w postępowaniu rozpoznawczym, wskazanego w kasacjach oraz wynikającego z tych samych okoliczności zarzutu wadliwości dotyczącej sędziego mającego rozpoznać niniejszą sprawę kasacyjną. W polu widzenia Sądu Najwyższego musi być kwestia podniesionych zarzutów wystąpienia bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt. 1 i 2 k.p.k., polegającej na wydaniu orzeczenia przez Sąd, w którego składzie brał udział sędzia powołany do orzekania w procedurze, w której uczestniczyła Krajowa Rada Sądownictwa ukształtowana w trybie przepisów ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o KRS, a okoliczność ta dotyczy także SSN Marka Siwka. Konieczność wyłączenia od orzekania tego sędziego, znajdującego się takiej samej sytuacji jak objęty zarzutem kasacyjnym sędzia sądu powszechnego, nie ulega zatem wątpliwości. Stanowisko wskazujące na wystąpienie w takim

układzie okoliczności oczywistych podstaw do wyłączenia jest już utrwalone w orzecznictwie Sądu Najwyższego.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak na wstępie.

[J.J.]

[r.g.]